

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/258/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715208367
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1715208367.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v právnej veci žalobcu: JABEN, s.r.o., IČO: 47 169 192, Myslenická 156, Pezinok, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Pavlovič s.r.o., IČO: 47 238 526, Námestie SNP 19, Bratislava, proti žalovanej: I. I., I. XXX, C.ezinok, o zaplatenie 165 eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 07.12.2016, č.k. 8C/284/2015-25, v spojení s uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 07.08.2017, č.k. 8C/284/2015-46, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s uznesením zo dňa 07.08.2017, č.k. 8C/284/2015-46, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi priznáva proti žalovanej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú (označenú ako I. I.) zaplatiť žalobcovi sumu 165 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 165 eur od 01.10.2015 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na konajúci súd dňa 26.10.2015 domáhal zaplatenia sumy 165 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody dôvodiac, že v noci zo dňa 28.04.2015 na 29.04.2015 spadla na motorové vozidlo zn. Q. Q. Y., EČV: C. XXXDF (ďalej len „motorové vozidlo“), vo vlastníctve žalobcu, škridla zo strechy rodinného domu žalovanej a spôsobila na ňom škodu. Žalovaná predmetnú udalosť nahlásila vo svojej poisťovni Generali Slovensko poisťovňa a.s., ktorým úkonom škodovú udalosť uznala. Predmetná poisťovňa po obhliadke dňa 11.05.2015 odmietla uhradiť škodu zo škodovej udalosti, a preto si žalobca (súd prvej inštancie uviedol nesprávne „žalovaná“ - pozn. odvolacieho súdu) dal opraviť motorové vozidlo na vlastné náklady v celkovej sume 750,56 eura. Žalobca si následne uplatnil právo na náhradu škody z havarijného poistenia u poisťovni Uniqa poisťovňa, a.s., ktorá mu v liste zo dňa 05.06.2015 oznámila výšku poistného plnenia, zníženú o sumu 165 eur ako zmluvnú spoluúčasť na škodovej udalosti.

3. Súd prvej inštancie mal po vykonaní dokazovania za preukázané, že v noci zo dňa 28.04.2015 na 29.04.2015 došlo ku škodovej udalosti, na základe ktorej spadla škridla zo strechy rodinného domu žalovanej priamo na motorové vozidlo žalobcu. Žalobca dal opraviť poškodené motorové vozidlo v spoločnosti Summit Motors Bratislava, spol. s.r.o., ktorá za jeho opravu vystavila faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.06.2015, znejúcu na sumu 750,56 eura. Žalobca nahlásil škodovú udalosť spoločnosti Uniqa poisťovňa, a.s., s ktorou mal uzavretú poistnú zmluvu na havarijné poistenie

motorového vozidla, a tá mu listom zo dňa 05.06.2015 oznámila poskytnutú výšku poistného plnenia, zníženú o spoluúčasť žalobcu na škodovej udalosti v sume 165 eur.

4. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie ustálil, že žalobca v konaní preukázal úhradu spoluúčasti na škode v sume 165 eur spoločnosti Summit Motors Bratislava, spol. s r.o., čím preukázal vznik škody. Žalovaná v konaní nepredložila žiadne dôkazy ohľadne zabezpečenia prevenčnej povinnosti podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spočívajúcej v istej miere dohľadu nad stavom strechy svojho rodinného domu, ktorý bolo rozumné očakávať od každého vlastníka; porušenie prevenčnej povinnosti malo za následok vznik zodpovednosti žalovanej za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Konajúci súd vyhodnotil, že žalovanou predložené Oznámenie o ukončení likvidácie škodovej udalosti č. XXXXXXXXXXXX bez poskytnutia poistného plnenia zo dňa 12.05.2015 (ďalej len „oznámenie o ukončení likvidácie“) nie je takým dôkazom, ktorý by ju zbavil jej zodpovednosti v tomto smere. Ďalej poukázal na to, že prebiehajúce konanie je založené na vzťahu medzi poškodeným a škodcom podľa § 420 Občianskeho zákonníka, a nie na zmluvnom vzťahu medzi škodcom a jeho poisťovňou z titulu zodpovednosti za škodu voči tretím osobám. Keďže porušením prevenčnej povinnosti žalovanej vznikla žalobcovi škoda, konajúci súd považoval za preukázanú príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovanej a škodou. Aplikujúc ustanovenia § 415, § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie ustálil splnenie podmienok pre vznik práva na náhradu škody, ktorými sú 1/ vznik škody, t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, na strane žalobcu, 2/ porušenie právnej povinnosti žalovanej a 3/ príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti žalovanej, a preto žalobe v celom rozsahu, vrátane uplatneného príslušenstva, vyhovel; mal za to, že žalovaná sa dostala do omeškania deň nasledujúci po výzve žalobcu na zaplatenie sumy 165 eur v lehote do 30.09.2015.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonom stanovenej lehote žalovaná odvolaním a žiadala, aby ho odvolací súd zrušil. V úvode poukázala na to, že súd prvej inštancie ju v záhlaví napadnutého rozsudku nesprávne označil ako I., pričom jej meno je I.. Za ďalšiu nesprávnosť považovala tvrdenie v bode 1 odôvodnenia, podľa ktorého mala opraviť motorové vozidlo žalobcu na vlastné náklady a za opravu uhradiť sumu 750,56 eura. Žalovaná však motorové vozidlo žalobcu opraviť nedala a nezaplatila ani za jeho opravu. Žalovaná potvrdila, že súdu prvej inštancie doručila oznámenie o ukončení likvidácie, z ktorého vyplýva, že Generali poisťovňa, a.s. odložila škodovú udalosť, z ktorej si žalobca uplatnil náhradu škody, bez poskytnutia poistného plnenia. V predmetom oznámení poisťovňa okrem iného s poukazom na ustanovenie § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka konštatovala, že žalovaná neporušila žiadnu právnu povinnosť, ktorá vyplývala zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem. Vychádzala z toho, že dňa 28.04.2015 sa v katastri mesta Pezinok vyskytoval silný a búrlivý vietor, lokálne až s maximálnou rýchlosťou vetra v nárazoch 80 km/hod., čo podľa Beaufortovej stupnice sily vetra predstavuje víchricu. Ohliadkou miesta škodovej udalosti dňa 11.05.2014 pritom poisťovňa zistila, že stav strechy rodinného domu žalovanej bol v čase vzniku škodovej udalosti dobrý, s udržiavanou strešnou krytinou. Mala preto za to, že nehodový dej spôsobila neodvratiteľná udalosť, ktorej žalovaná nemohla zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od nej objektívne očakávať, a preto podľa poisťovne nezodpovedala za vzniknutú škodu. Vychádzajúc z predmetného oznámenia o ukončení likvidácie bola žalovaná presvedčená, že súdu prvej inštancie predložila hodnoverný dôkaz o tom, že škodu nezavinila. Na súdnom pojednávaní, na ktorom bola vo vážnom psychickom rozporení, neoznamovala dôležité skutočnosti uvedené v predmetnom oznámení, nakoľko sa v dobrej viere spoliehala, že konajúci súd bude na tento dôkaz prihliadať. Zároveň sa domnievala, že ju v konaní bude zastupovať jej zmluvná poisťovňa. Žalovaná poprela, že by nahlásením škodovej udalosti v Generali poisťovňa, a.s. uznala svoju zodpovednosť za jej vznik, nakoľko predmetným úkonom len postupovala v súlade s príslušnými zmluvnými ustanoveniami. Uzavrela, že neporušila žiadnu právnu povinnosť podľa § 420 Občianskeho zákonníka a svojej zodpovednosti sa zbavila podľa odseku 3 citovaného ustanovenia, nakoľko podľa oznámenia o ukončení likvidácie škodu nespôsobila, keď túto privedila neodvratiteľná udalosť nemajúca pôvod v prevádzke.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej považoval napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne. Podľa neho žalovaná v odvolaní, v ktorom poukazovala na oznámenie o ukončení likvidácie, uznala spôsobenú škodu v uplatnenom rozsahu. Tvrdenia poisťovne, o tom, že v katastri mesta Pezinok sa dňa 28.04.2015 vyskytoval silný a búrlivý vietor, ktoré si bez overenia osvojila žalovaná, považoval za účelové. Žalovaná počas celého konania neprodukovala ani jeden dôkaz, ktorým by preukázala uvedené skutočnosti, a tým sa zbavila svojej zodpovednosti za vzniknutú škodu. V tomto smere považoval žalobca za nepostačujúce nielen odôvodnenie poisťovne, na základe ktorého odmietla poskytnúť žalovanej poistné plnenie, ale aj deklaráciu dobrého stavu strechy zisteného ohliadkou technika poisťovne. Upriamil pozornosť na to, že ku škode nedošlo strhnutím strechy ako celku, ale zjavne uvoľnením zle uloženej strešnej krytiny, ktorej pád spôsobil škodu na jeho motorovom vozidle; k tejto otázke sa poisťovňa v oznámení o ukončení likvidácie vôbec nevyjadrila. V tejto súvislosti mal žalobca za to, že žalovaná opomenula dodržať všeobecnú prevenčnú povinnosť vzťahujúcu sa v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka na každého. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

8. V reakcii na vyjadrenie žalobcu, žalovaná v písomnom podaní zo dňa 29.05.2017 zotrvala na skutočnostiach uvedených v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie.

9. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 07.08.2017, č.k. 8C/284/2015-46, opravil identifikačné údaje žalovanej, uvedené v záhlaví napadnutého rozsudku v tom smere, že označenie žalovanej malo správne znieť I. I., nar. XX.XX.XXXX, a nie I. I.; v ostatnom zostal napadnutý rozsudok nezmenený.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovanej dôvodné nie je. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 31.01.2019 (§ 378 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.).

11. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

12. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

13. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

14. Ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka vyjadruje povinnosť každého účastníka občianskoprávných vzťahov predchádzať škodám. Ide nielen o povinnosť dodržiavať to, čo je stanovené zákonom alebo zmluvou, ale aj o povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám. Každý je potom povinný zachovávať taký stupeň opatrnosti, ktorý možno od neho, vzhľadom na konkrétne časové a miestne situácie, rozumne požadovať a ktorý je spôsobilý zabrániť alebo aspoň čo najviac obmedziť riziko vzniku škôd (k tomu R 16/1980, R 9/1992). Použitie ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy len v prípadoch, ak nie je konkrétna právna úprava vzťahujúca sa na konanie, ktorého protiprávnosť sa posudzuje. Súdna prax teda využíva predmetné ustanovenie na objektivizovanie zodpovednosti za škodu v tých prípadoch, ak nemožno naisto zistiť, akú konkrétnu povinnosť škodca porušil; konanie v rozpore s § 415 Občianskeho zákonníka je potom porušením právnej povinnosti v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (k tomu uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 16.05.2002, sp. zn. 25Cdo 1427/2001).

15. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka je zodpovednosťou za predpokladané zavinenie. Predpokladmi jej vzniku sú 1/ protiprávny úkon, 2/ spôsobenie škody, 3/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a 4/ zavinenie. Zavinenie vo forme nedbanlivosti sa pričítava subjektu, ktorý svojim protiprávnym úkonom spôsobil inému škodu. Ide o vyvrátiteľnú právnu domnienku, ktorá sa považuje za existujúcu až do doby, kým sa nepreukáže opak. Zbavenie sa zodpovednosti znamená, že škodca pri splnení predpokladov všeobecnej zodpovednosti za škodu musí preukázať, že škodu nezavinil, t.j. musí preukazovať okolnosti, z ktorých možno spoľahlivo usudzovať to, že škode vzniknutej porušením právnej povinnosti nebolo možné zabrániť ani pri vynaložení všetkého

úsilia, ktoré od neho bolo možné objektívne za daných okolností požadovať. Kým poškodený preukazuje, že škodca porušil právnu povinnosť a škoda a jej výška sú v príčinnej súvislosti s týmto porušením, dôkazné bremeno smerujúce k vyvráteniu domnienky zavinenia znáša škodca.

16. V prvom rade treba uviesť, že opravným uznesením zo dňa 07.08.2017, č.k. 8C/284/2015-46, súd prvej inštancie dal do súladu identifikačné údaje žalovanej. Tá počas konania na súde prvej inštancie a ani v odvolaní nepoprela žalobcom tvrdené skutočnosti týkajúce sa tak priebehu škodovej udalosti, jej vzniku, ako aj následkov, a teda nenamietala, že by žalobca uplatnil nárok na náhradu škody voči nesprávnej osobe. Preto odvolací súd považoval žalovanú za tú osobu, porušením povinnosti ktorej mala podľa vyjadrenia žalobcu vzniknúť škoda uplatnená v konaní, i keď ju žalobca v žalobe označil ako „I.“ a nie „I. I..“

17. Preskúmaním súdneho spisu sa odvolací súd plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a ods. 2 C.s.p.). Konajúci súd správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia danej veci, jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom rozhodujúce skutočnosti, vyplývajúce z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a zástupcu žalobcu, ako aj z obsahu spisu správne vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 191 C.s.p) a dospel tak k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré viedli súd prvej inštancie k vyhovneniu žalobe; argumentácii žalovanej uvedenej v odvolaní nemožno priznať úspech.

18. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že je zrejmé, že žalobca uplatnil svoj nárok titulom zodpovednosti žalovanej za škodu. Súd prvej inštancie teda správne zameral dokazovanie na zistenie predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu, pričom ustálil, že žalovaná porušila svoju prevenčnú povinnosť zabezpečiť strechu svojho rodinného domu, tak, aby nedošlo k odtrhnutiu škridle a jej následnému pádu na motorové vozidlo žalobcu. Žalovaná síce založila do súdneho spisu oznámenie o ukončení likvidácie, z ktorého obsahu vyplýva, že jej zmluvná poisťovňa ju nepovažovala za zodpovednú za škodu vzhľadom na nepriaznivú poveternostnú situáciu v katastrálnom území Pezinok v čase škodovej udalosti, ktorej žalovaná nemohla nijako zabrániť. Predmetné oznámenie však nemožno bez ďalšieho považovať za taký dôkaz, ktorý by vyvrátil zodpovednosť žalovanej v zmysle § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Jeho obsahom sú de facto skutkové tvrdenia, na ktorých žalovaná založila svoju procesnú obranu, avšak tieto žalovaná následne nepodporila inými relevantnými dôkazmi, potvrdzujúcimi ňou uvádzané skutočnosti. V danej procesnej situácii bolo na žalovanej dôkazne preukázať, že škodová udalosť vznikla v dôsledku okolností, ktoré nemohla nijako ovplyvniť, a preto za ňu nemôže niesť zodpovednosť. Tieto skutočnosti však žalovaná nepreukázala a preto jej tvrdenia ostali len v rovine ničím nepreukázaných tvrdení, ktoré neboli spôsobilé na zbavenie jej zodpovednosti za porušenie prevenčnej povinnosti. Vzhľadom na to, že žalovaná nerozporovala vznik škody, ani jej výšku, tak ako si ju uplatnil a preukázal žalobca, pri splnení predpokladu príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovanej a vznikom škody, súd prvej inštancie dospel k správne skutkovému a právnemu záveru o splnení predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu. Žalovaná preto nedôvodne vytýkala súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie jej zodpovednosti za škodu.

19. Pokiaľ žalovaná v odvolaní poukazovala na to, že vychádzajúc z ustanovení poisťnej zmluvy so spoločnosťou Generali poisťovňa, a.s., sa v dobrej viere domnievala, že ju bude predmetná poisťovňa v konaní zastupovať, odvolací súd udáva, že žalovanej nič nebránilo, aby postupom podľa § 86 C.s.p. oznámila poisťovní, že sa vedie daný spor a vyzvať ju, aby ako intervenient vstúpila do konania. Preto ani túto argumentáciu nepovažoval odvolací súd za pre vec relevantnú.

20. A napokon, pokiaľ žalovaná vytýkala, že súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku (bod 1) konkrétne nesprávnosti, posúdenie ich dôvodnosti, ako aj ich prípadná náprava neprináleží odvolaciemu súdu, ale súdu prvej inštancie na to stanoveným procesným postupom; ňou vytýkané nedostatky odôvodnenia napadnutého rozsudku však nemajú vplyv na vecnú správnosť tohto rozhodnutia.

21. So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že žalovaná v podanom odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázala nesprávnosť napadnutého rozsudku súdu prvej

inštancie. Vzhľadom na to, že odvolací súd nepovažoval ňou uvádzané tvrdenia za také, ktoré by svojou relevanciou boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

22. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).